

EFRR-VII.432.2.19.2024

DECYZJA NR 172/25
ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

z dnia 30 lipca 2025 roku

**w sprawie odmowy udzielenia ulgi w spłacie zobowiązania w formie rozłożenia na raty
kwoty dofinansowania wraz z odsetkami spółce, których
wysokość została określona przez Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w decyzji nr
313/23 z dnia 6 grudnia 2023 r.**

Na podstawie:

art. 60 pkt 6, art. 61 ust.1 pkt 2 lit. a, art. 64 ust.1 pkt 2 lit. b i ust. 2 oraz art. 67 ust.1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1530, z późn. zm.), art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2025 r. poz. 468 z późn. zm.), oraz art. 6 i art. 9 ust.1 pkt 2 i ust. 2 pkt 9 lit. b ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818, z późn. zm.), art. 41 ust. 2 pkt 4 oraz art. 46 ust.2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2025 r. poz. 581 z późn. zm.), art. 104 oraz art. 107 § 1-3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572).

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w składzie:

Marszałek Województwa Świętokrzyskiego – Renata Janik

Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego – Grzegorz Socha

Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego – Marek Bogusławski

EFRR-VII.432.2.19.2024

orzeka

odmówić udzielenia spółce nr KRS, z siedzibą ul.
..... ulgi w formie rozłożenia na raty zobowiązania
wynikającego z decyzji Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr 313/23 z dnia 6 grudnia
2023 r., utrzymanej w mocy decyzją Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr 345/24
z dnia 10 kwietnia 2024 r., określającej obowiązek zwrotu dofinansowania przekazanego na
podstawie umowy o dofinansowanie projektu nr RPSW.....

Uzasadnienie

W dniu 6 grudnia 2023 r. Zarząd Województwa Świętokrzyskiego, pełniący funkcję Instytucji
Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na
lata 2014-2020, (dalej: „Instytucja Zarządzająca”, „IZ” lub „Organ”), wydał decyzję nr
313/23 (dalej: „decyzja 313/23”) określającą spółce
..... nr KRS, z siedzibą ul.
NIP, Regon, (dalej: „Beneficjent” lub „Strona”), przypadającą do
zwrotu kwotę dofinansowania ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego,
(dalej: „EFRR”) w wysokości 562 500,00 zł (słownie: pięćset sześćdziesiąt dwa tysiące
pięćset złotych, 00/100) udzielonego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego
Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 (dalej: „RPOWŚ 2014-2020”) na
podstawie umowy nr RPSW..... zawartej w dniu 5 sierpnia 2019 r.
o dofinansowanie projektu pn.: „.....
.....” (dalej: „umowa o dofinansowanie”), termin naliczania
odsetek jak dla zaległości podatkowych oraz sposób zwrotu środków.

Zgodnie z art. 207 ust. 12a ustawy o finansach publicznych z dnia 27 sierpnia 2009 r. (Dz. U.
z 2024 r. poz. 1530, z późn. zm), (dalej: „u.f.p.”), Beneficjentowi przysługiwało prawo do
złożenia do Instytucji Zarządzającej wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, z czego
Beneficjent skorzystał. Decyzją nr 345/24 Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w dniu 10
kwietnia 2024 roku, (dalej: „decyzja 345/24”) utrzymał w mocy decyzję 313/23. Beneficjent
miał również możliwość wniesienia do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach,
(dalej: „WSA”) skargi na decyzję z czego również skorzystał oraz wniósł o wstrzymanie
wykonania zaskarżonej decyzji. WSA w Kielcach postanowieniem z dnia 19 sierpnia 2024 r.
sygn. akt. I SA/Ke 264/24 odmówił wstrzymania wykonania decyzji, a wyrokiem z dnia 30

EFRR-VII.432.2.19.2024

października 2024 r. sygn. akt I SA/Ke 264/24 oddalił skargę na ww. decyzję. Wyrok nie jest prawomocny.

Ponieważ Beneficjent nie zwrócił środków dofinansowania wynikających z decyzji 313/23, Instytucja Zarządzająca wszczęła procedurę postępowania egzekucyjnego. W dniu 13 listopada 2024 r. Naczelnik Urzędu Skarbowego Kraków – Prądnik zawiadomił IZ o nieprzystąpieniu do egzekucji z uwagi na fakt, iż w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty przewyższającej wydatki egzekucyjne. IZ wniosła o wydanie postanowienia w tej sprawie. Postanowienie o nieprzystąpieniu do egzekucji zostało wydane przez Urząd Skarbowy w dniu 9 grudnia 2024 r. W dniu 18 marca 2025 r. Województwo Świętokrzyskie jako Wierzyciel wystawiło wezwanie do wykupu weksla dla wystawcy i poręczycieli weksla.

W dniu 9 kwietnia 2025 r. do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego w Kielcach wpłynął wniosek Beneficjenta zawierający propozycję spłaty zobowiązania. Strona zawnioskowała o rozłożenie należności głównej i odsetek na raty. W uzasadnieniu wniosku o udzielenie ulgi Beneficjent w treści pisma odwołał się do czasu pandemii, który był trudny dla realizacji projektu. „(...) spółka natrafiała na problemy, wobec których podjęliśmy działania, które miały służyć utrzymaniu firmy i pracowników. Niezależnie Urząd Marszałkowski, w wyniku podjętych działań stwierdził uchybienia, które stanowią podstawę wypowiedzenia zawartej umowy o dofinansowanie. (...) Ostatecznie sprawa toczy się przed Sądami. (...) Obecnie sprawa zwrotu jest na etapie skargi kasacyjnej. Czekamy zarówno na jej rozstrzygnięcie jak i na decyzję wstrzymującą egzekucję”. Beneficjent podkreślił, że w trakcie realizacji zostały podjęte decyzje o ograniczeniu dotacji, w tym naliczaniu odsetek. Wszystkie zobowiązania zostały spłacone.

Beneficjent przedstawił harmonogram spłaty na 12 rat, w tym rata od 1 do 11 to zapłata należności głównej w różnej wysokości zaś rata 12 to zapłata odsetek. Strona zapewniła, że w takim kształcie uda się spłacić zobowiązanie bo w przeciwnym wypadku spółka „musiałaby zamknąć działalność i ogłosić upadłość”. Beneficjent poinformował Instytucję Zarządzającą i załączył do pisma potwierdzenie przelewu, że pierwsza rata została opłacona w imieniu spółki przez kontrahenta w wysokości 5 000,00 zł.

EFRR-VII.432.2.19.2024

Instytucja Zarządzająca pismem z dnia 15 kwietnia 2025 r. poinformowała Beneficjenta, że na wniosek Strony wszczęła postępowanie w sprawie udzielenia ulgi w spłacie należności wynikającej z decyzji 313/23 utrzymanej w mocy decyzją 345/24.

W treści pisma, Instytucja Zarządzająca zauważyła, że uwzględnienie propozycji Beneficjenta spłaty należności głównej w 11 ratach, a w 12 racie samych odsetek nie jest możliwa z uwagi na zapis art. 55 § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacji podatkowej (Dz. U. z 2025 r., poz. 111), (dalej: „Ordynacja podatkowa”), zgodnie z którym „jeżeli dokonana wpłata nie pokrywa kwoty zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę, wpłatę tę zalicza się proporcjonalnie na poczet kwoty zaległości podatkowej oraz kwoty odsetek za zwłokę w stosunku, w jakim, w dniu wpłaty, pozostaje kwota zaległości podatkowej do kwoty odsetek za zwłokę”.

Zgodnie z treścią art. 51 § 1 Ordynacji podatkowej, zaległością podatkową jest podatek niezapłacony w terminie płatności. Podstawową konsekwencją powstania zaległości podatkowej jest naliczanie odsetek za zwłokę. Beneficjenci, którzy chcą uregulować swoją sytuację względem należności ze strony Instytucji Zarządzającej, muszą dokonać wpłaty na poczet powstałej zaległości.

Instytucja Zarządzająca poinformowała, że skutkiem udzielenia ulgi w postaci rozłożenia należności na raty jest nienaliczanie odsetek za zwłokę począwszy od dnia następującego po dniu złożenia wniosku. W miejsce odsetek nalicza się natomiast opłatę prolongacyjną.

W związku z powyższym, zgodnie z § 9 Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 sierpnia 2005 roku w sprawie naliczania odsetek za zwłokę oraz opłaty prolongacyjnej, a także zakresu informacji, które muszą być zawarte w rachunkach (Dz. U. 2021 poz. 703, z późn. zm.) od zaległości podatkowych, których zapłata została odroczone lub rozłożona na raty, zgodnie z § 11 pkt 2 ww. Rozporządzenia opłata prolongacyjna jest naliczana w przypadku wydania decyzji o odroczeniu lub rozłożeniu na raty zapłaty zaległości podatkowej - od dnia następującego po dniu, w którym złożono podanie w tej sprawie. Przepis § 12 ust. 1 i ust. 2 ww. Rozporządzenia stanowi, że w przypadku wydania decyzji o rozłożeniu na raty zapłaty podatku lub zaległości podatkowej opłata prolongacyjna jest naliczana odrębnie od każdej raty przypadającej do zapłaty; opłata prolongacyjna jest

EFRR-VII.432.2.19.2024

naliczana za okres do dnia upływu odroczonego terminu płatności podatku lub zaległości podatkowej albo terminu zapłaty poszczególnych rat podatku lub zaległości podatkowej.

Mając na uwadze powyższe, Instytucja Zarządzająca wezwwała w niniejszym piśmie do przedstawienia harmonogramu rat - wskazania liczby rat, ich wysokości oraz terminów zapłaty umożliwiających zapłatę zobowiązania Beneficjenta w jego obecnej sytuacji finansowej wraz z uzasadnieniem.

Zgodnie z art. 64 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. u.f.p., właściwy organ, na wniosek zobowiązanego, może udzielić określonych w ust. 1 pkt 2 lit. b ulg w spłacie zobowiązań z tytułu należności, o których mowa w art. 60, tj. umarzać w części, odraczać terminy spłaty całości albo części należności lub rozkładać na raty płatność całości albo części należności – w przypadkach uzasadnionych względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego. Powyższy przepis dopuszcza możliwość udzielenia ulgi, nie jest to jednak obligatoryjne i może być zastosowane tylko w wyjątkowo uzasadnionych przypadkach. Przedmiotowy wniosek musi być rozpatrzony pod względem zasad udzielania pomocy publicznej, a na wnioskodawcy ciąży obowiązek wskazania, o jaki rodzaj pomocy określony w art. 64 ust. 2 u.f.p. się ubiega.

W takim przypadku Strona jest zobowiązana wykazać czy, wnioskowana pomoc:

- nie stanowi pomocy publicznej,
- stanowi pomoc de minimis,
- stanowi inną niż de minimis pomoc publiczną.

Wobec czego na podstawie powyżej wskazanej ustawy, należy określić, o jaki rodzaj pomocy zobowiązany się ubiega.

Jeżeli pomoc zostanie zakwalifikowana przez Beneficjenta jako „inna niż de minimis pomoc publiczna”, wówczas na podstawie art. 37 ust. 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r.

o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2025 r. poz. 468) należy przedstawić do Instytucji Zarządzającej wszystkie wymagane informacje określone w § 2 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 marca 2010 r. w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc inną niż pomoc de minimis lub pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie. Zgodnie z § 2 ust. 2 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów informacje, o których mowa w § 2 ust. 1 i 1a

EFRR-VII.432.2.19.2024

rozporządzenia, przekazuje się na formularzu, którego wzór określa załącznik do rozporządzenia.

Jeżeli pomoc zostanie zakwalifikowana przez Beneficjenta jako pomoc de minimis, wówczas należy przedstawić do Instytucji Zarządzającej wszystkie wymagane informacje określone w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 marca 2010 r. w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis (Dz. U. 2024, poz. 40). Zgodnie z § 2 ust. 2 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów informacje, o których mowa przekazuje się na formularzu, którego wzór określa załącznik do rozporządzenia. Zgodnie z § 2 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 marca 2010 r. w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis Beneficjent zobowiązany jest do dostarczenia dokumentacji dot. sytuacji ekonomicznej spółki tj. sprawozdania finansowe za okres 3 ostatnich lat obrotowych, sporządzane zgodnie z przepisami o rachunkowości, tj.:

- **Rachunek zysków i strat za rok 2022, 2023, 2024 (z wykazaniem „zysk/strata” z działalności operacyjnej EBIT),**
- **Bilans za rok 2022, 2023, 2024,**
- **Rachunek przepływów środków pieniężnych za rok 2022, 2023, 2024.**
- **Informacje dodatkowe – objaśnienia do sprawozdania finansowego, np. metody wyceny, polityka rachunkowości, zdarzenia istotne po dniu bilansowym.**

Dane z „Rachunku przepływów środków pieniężnych” mają wpływ na rating dlatego też zaleca się, aby tabelę wypełniły również podmioty, które zgodnie z ustawą o rachunkowości nie mają obowiązku sporządzania tego sprawozdania.

Beneficjent musi mieć świadomość, że zgodnie z ogólną zasadą postępowania dowodowego, ciężar dowiedzenia spoczywa na tym, kto wywodzi określone skutki prawne. Ponadto, Beneficjent zobowiązany jest do udowodnienia i wykazania wszystkich okoliczności, które jego zdaniem uzasadniają udzielenie przedmiotowej ulgi. Wszystkie dokumenty powinny być podpisane przez Beneficjenta, każda strona zaparafowana, a te będące kopiami należy potwierdzić za zgodność z oryginałem na każdej stronie.

Dodatkowo, Instytucja Zarządzająca w treści pisma poinformowała Beneficjenta, że przedmiotowa wpłata w wysokości 5 000,00 zł, która wpłynęła na konto Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego w Kielcach w dniu 10 kwietnia 2025 r.

EFRR-VII.432.2.19.2024

od kontrahenta Beneficjenta nie może zostać zaliczona przez Instytucję Zarządzającą na poczet zapłaty pierwszej raty, z uwagi na treść art. 62b § 1 pkt 2 i 3 oraz § 2 Ordynacji podatkowej w zw. z art. 67 ust. 1 u.f.p. W związku z powyższym, środki zostały zwrócone na konto spółki

Beneficjent został poinformowany, że wszelkie wyjaśnienia oraz dokumenty należy złożyć w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Świętokrzyskiego w Departamencie Wdrażania Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, ul. Sienkiewicza 63, 25-002 Kielce w nieprzekraczalnym terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszego pisma.

Przedmiotowe pismo zostało odebrane w dniu 28 kwietnia 2025 r.

Następnie w dniu 15 maja 2025 r. do Instytucji Zarządzającej wpłynęło pismo od Beneficjenta z prośbą o przedłużenie terminu do dnia 28 maja 2025 r. na dostarczenie informacji i dokumentów wskazanych w piśmie z dnia 15 kwietnia 2025 r. Prośbę Beneficjent argumentował tym, że „(...) termin na odpowiedź przypadał na okres tzw. długiego weekendu, który znacząco ograniczał możliwości organizacyjne i czasowe zebrania pełnej dokumentacji oraz przygotowania szczegółowych wyjaśnień (...) . Zakres informacji objęty pismem jest bardzo obszerny i wymaga dokładnej analizy, co przekraczało możliwości realizacyjne w tak wyznaczonym czasie”.

Instytucja Zarządzająca zawiadomieniem znak: EFRR-VII.432.2.19.2024 z dnia 15 maja 2025 r. poinformowała Beneficjenta, stosownie do postanowień art. 36 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572, z późn. zm.), (dalej: „k.p.a.”), że ze względu na wniosek Beneficjenta, który wpłynął do Instytucji Zarządzającej w dniu 15 maja 2025 r. z prośbą o przedłużenie terminu do dnia 28 maja 2025 r. na złożenie wymaganych informacji i dokumentów wskazanych w piśmie z dnia 15 kwietnia 2025 r. i związaną z tym koniecznością zebrania i rozpatrzenia materiału dowodowego, sprawa zostanie załatwiona do dnia 31 lipca 2025 roku. Przedmiotowe pismo zostało odebrane w dniu 3 czerwca 2025 r.

Instytucja Zarządzająca z uwagi na niedostarczenie informacji i dokumentów w terminie o jaki Beneficjent zawnioskował, tj. do dnia 28 maja 2025 r. stosownie do postanowień art. 10 § 1 w związku z art. 79a § 1 k.p.a. w dniu 10 czerwca 2025 r. sporządziła zawiadomienie informując o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań oraz wskazała przesłanki zależne od strony, które nie zostały na dzień

EFRR-VII.432.2.19.2024

wysłania informacji spełnione lub wykazane, co może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem strony, tj. Instytucja Zarządzająca wezwała Beneficjenta ponownie o przesłanie wymaganych informacji i dokumentów potrzebnych do rozpatrzenia wniosku o ulgę. W terminie 7 dni od daty doręczenia niniejszego zawiadomienia, Beneficjent mógł zapoznać się z materiałem dowodowym oraz zająć stanowisko w sprawie. W terminie tym – zgodnie z art. 79a § 2 k.p.a. Beneficjent mógł przedłożyć dodatkowe dowody celem wykazania spełnienia przesłanek, od których zależy uwzględnienie jej wniosku.

Przedmiotowe pismo zostało odebrane w dniu 30 czerwca 2025 r.

W dniu 11 czerwca 2025 r. Beneficjent przekazał pismo, w którym doprecyzował stanowisko w sprawie udzielenia ulgi w spłacie należności. Beneficjent po przeanalizowaniu pisma z dnia 15 kwietnia 2025 r. zmodyfikował swój pierwotny wniosek i wniósł o rozłożenie na raty całości przypadającej do zwrotu kwoty dofinansowania tj. 882 634,32 zł na 36 równych rat, płatnych miesięcznie, do 30 dnia każdego miesiąca, począwszy od miesiąca czerwca 2025 r. Beneficjent w piśmie wskazał planowany harmonogram spłaty poszczególnych rat oraz określił, iż pomoc z ewentualnego zatwierdzenia układu ratalnego będzie stanowić tzw. pomoc de minimis. Zdaniem Beneficjenta wynika to z oceny możliwości uzyskania takiej pomocy oraz ogólnej sytuacji spółki (spółka nie znajduje się w trudnej sytuacji ekonomicznej). Na potwierdzenie faktu dopuszczalności takiego rodzaju pomocy przedstawił formularz informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc de minimis. Proponowany plan spłaty Beneficjent argumentował możliwościami jakie spółka posiada. Beneficjent podkreślił, że comiesięczna spłata raty jest zabezpieczona podpisanymi kontraktami długoterminowymi. Są to dwie podstawowe umowy z oraz – obie zawarte na okres 4 lat. Miesięczne usługi na rzecz ww. kontrahentów wyniosą 50 000,00 zł. Ponadto Strona napisała, że w załączeniu przekłada wymagane dokumenty, tj. bilans, rachunek zysków i strat za lata 2022-2024, prognozy okres spłaty tj. 2025-2028 wraz z założeniami na temat przyjętej podstawy spłaty i harmonogramu i wskaźniki finansowe jednak bilans, rachunek zysków i strat i wskaźniki finansowe nie zostały załączone do pisma.

W uzasadnieniu wniosku o udzielenie ulgi Beneficjent zwrócił się o rozłożenie na raty należności wynikającej ze zwrotu dotacji, tj. 562 500,00 zł plus odsetki. Beneficjent poinformował, że nie jest w stanie spłacić jednorazowo takiej kwoty ze względu na skalę

EFRR-VII.432.2.19.2024

działalności oraz obecną sytuację. Strona zaznaczyła, że spółka zrealizowała dużą inwestycję w postaci zakupu maszyn. Wkład własny w projekcie przekroczył pierwotnie zakładaną kwotę. Była to wartość 885 025,80 zł, co jest bezpośrednio efektem zmniejszenia wartości wypłaconej dotacji oraz wzrostu kosztów inwestycji. Wkład własny stanowił ponad 60% wartości projektu zaś dotacja pokryła jedynie ok. 40% wartości projektu. Projekt był planowany w latach 2016-2017, przy całkowicie innych realiach rynkowych tj. stopy procentowe, wysokość płac w Polsce, itp. Wybuch pandemii oraz wojna w Ukrainie spowodowały wzrost cen materiałów, energii, itp. Beneficjent zwraca uwagę, że spółka nie otrzymała całości dotacji i dodatkowo dokonała częściowego zwrotu zgodnie z wcześniejszymi decyzjami. Beneficjent wskazuje, że spółka podejmuje aktywne działania w celu redefinicji prowadzonej działalności w stosunku do pierwotnie zakładanej. Zawarła dwie umowy na świadczenie usług posiadanym sprzętem. Dzięki temu spłata zobowiązania w zaprezentowanych terminach i kwotach jest realna i w pełni możliwa. Dodatkowo Beneficjent zwrócił uwagę, że wypowiedzenie umowy o dofinansowanie było dla spółki trudną do przyjęcia decyzją. Beneficjent zaznaczył, że „gdyby to było tylko możliwe dokonalibyśmy zwrotu w całości, jednorazowo”.

Instytucja Zarządzająca pismem z dnia 13 czerwca 2025 r. ponownie, w myśl art. 79a § 1 k.p.a., wezwała Beneficjenta do doręczenia, w terminie 7 dni od dnia otrzymania niniejszego pisma dokumentacji dot. sytuacji ekonomicznej spółki, tj. sprawozdań finansowych za okres 3 ostatnich lat obrotowych, sporządzonych zgodnie z przepisami o rachunkowości, prowadzonej działalności gospodarczej, w związku z którą Beneficjent ubiega się o pomoc de minimis. Do sprawozdań finansowych Beneficjent powinien był załączyć:

1. Rachunek zysków i strat za rok 2022, 2023, 2024 (z wykazaniem „zysk/strata” z działalności operacyjnej EBIT);
2. Bilans za rok 2022, 2023, 2024;
3. Rachunek przepływów środków pieniężnych za rok 2022, 2023, 2024;
4. Informacje dodatkowe – objaśnienia do sprawozdania finansowego, np. metody wyceny, politematyka rachunkowości, zdarzenia istotne po dniu bilansowym.

Ponadto Instytucja Zarządzająca przedmiotowym pismem wezwała Beneficjenta o ponowne przedłożenie Formularza informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc de minimis z wypełnioną częścią B „Informacja dotyczące sytuacji ekonomicznej podmiotu któremu ma

EFRR-VII.432.2.19.2024

być udzielona pomoc de minimis”, ponieważ dostarczony dokument za pismem z dnia 28 maja 2025 r. zawierał braki w tym zakresie. Przedmiotowe pismo zostało odebrane w dniu 30 czerwca 2025 r.

Beneficjent nie dostarczył w określonym terminie wymaganych dokumentów.

W tak ustalonym stanie faktycznym i po przeanalizowaniu całości zgromadzonego materiału dowodowego należy stwierdzić, co następuje.

Zgodnie z treścią k.p.a. w toku postępowania, organy administracji publicznej podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Zgodnie z art. 60 pkt 6 u.f.p., środkami publicznymi stanowiącymi niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publiczno-prawnym są w szczególności następujące dochody budżetu państwa albo budżetu jednostki samorządu terytorialnego: należności z tytułu zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich oraz inne należności związane z realizacją projektów finansowanych z udziałem tych środków, a także odsetki od tych środków i od tych należności.

Zgodnie z art. 61 ust. 1 pkt 2 lit a u.f.p. organem pierwszej instancji właściwym do wydawania decyzji w odniesieniu do należności wskazanych w art. 60 pkt 6 u.f.p. jest instytucja zarządzająca. Na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 2 lit b u.f.p. należności o których mowa w art. 60 u.f.p. właściwy organ umarza w części, odracza terminy spłaty całości albo części należności lub rozkłada na raty płatności całości albo części należności – w przypadkach uzasadnionych względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego.

Zgodnie z art. 67 u.f.p. do spraw dotyczących należności z tytułu zwrotu płatności dokonanych w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich, o których mowa w art. 60 u.f.p., nieuregulowanych ustawą o finansach publicznych stosuje się przepisy k.p.a. i odpowiednio przepisy działu III Ordynacji podatkowej.

Na podstawie art. 41 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa do zadań zarządu województwa należy w szczególności m.in. przygotowanie

EFRR-VII.432.2.19.2024

projektów strategii rozwoju województwa, planu zagospodarowania przestrzennego i regionalnych programów operacyjnych oraz ich wykonywanie.

Na podstawie art. 46 ust. 2a tejże ustawy, decyzje wydane przez zarząd województwa w sprawach z zakresu administracji publicznej podpisuje marszałek. W decyzji wymienia się imiona i nazwiska członków zarządu, którzy brali udział w wydaniu decyzji.

W świetle art. 104 i 107 k.p.a. organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, która rozstrzyga sprawę co do jej istoty w całości lub w części albo w inny sposób kończąc sprawę w danej instancji.

Zapisy u.f.p. dają Instytucji Zarządzającej możliwość umarzania w części, rozkładania na raty płatności całości albo części należności pieniężnych o charakterze niepodatkowych należności publicznoprawnych. Należności publicznoprawne należy rozumieć jako należności niebędące podatkami i opłatami, stanowiące dochód budżetu państwa lub budżetu jednostki samorządu terytorialnego, wynikające ze stosunków publicznoprawnych. Ich podstawą są przepisy powszechnie obowiązującego prawa, a cechą charakterystyczną podporządkowanie w granicach wyznaczonych prawem objętych nimi jednostek, organom wyposażonym we władztwo publiczne. Na mocy art. 60 pkt 6 u.f.p.

do niepodatkowych należności o charakterze publicznoprawnym należą należności z tytułu zwrotu płatności dokonanych w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich.

Zgodnie z art. 6 i art. 9 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818, z późn. zm.) (dalej: „ustawa wdrożeniowa”) za przygotowanie i prawidłową realizację programu operacyjnego odpowiada instytucja zarządzająca, którą w przypadku regionalnego programu operacyjnego jest zarząd województwa. Na podstawie art. 9 ust. 2 pkt 9 lit. b ustawy wdrożeniowej do zadań instytucji zarządzającej należy wydawanie decyzji o umorzeniu w całości albo w części oraz o odroczeniu albo rozłożeniu na raty spłaty należności wynikających z obowiązku zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów, projektów lub zadań, o których mowa w art. 61 u.f.p.

W myśl art. 64 u.f.p., właściwy organ, na wniosek zobowiązanego, prowadzącego działalność gospodarczą może udzielać określonych w art. 64 ust.1 pkt 2 ulg w spłacie zobowiązań, które:

EFRR-VII.432.2.19.2024

- 1) nie stanowią pomocy publicznej,
- 2) stanowią pomoc de minimis,
- 3) stanowią pomoc publiczną:

- a) mającą na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi,
- b) mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce,
- c) zgodną z zasadami rynku wewnętrznego Unii Europejskiej, której dopuszczalność została określona przez właściwe organy Unii Europejskiej, udzielaną na przeznaczenia inne niż wymienione w lit. a i b.

Mając na uwadze powyższe, w toku prowadzonego postępowania Instytucja Zarządzająca zobligowana była w pierwszej kolejności ustalić, czy wnioskowana pomoc jest pomocą publiczną czy pomocą de minimis w myśl art. 64 ust. 2 u.f.p.

Pomoc publiczna to ingerencja instytucji państwowych, polegająca na przyznaniu w jakiegokolwiek formie, pomocy pojedynczemu podmiotowi gospodarczemu bądź grupie podmiotów, prowadząca do zakłócenia konkurencji na wolnym rynku.

W szerszym znaczeniu, pomocą publiczną są też inne instytucje prawne uprzywilejowujące wspomagany podmiot względem pozostałych (indywidualne zwolnienia podatkowe, gwarancje rządowe, monopole etc.).

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, wypracowanym na gruncie art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu UE, pomoc publiczna może wystąpić w przypadku udzielenia wsparcia przedsiębiorstwu po spełnieniu łącznie następujących przesłanek:

- 1) wsparcie jest udzielane przez państwo lub ze środków państwowych,
- 2) wsparcie stanowi dla przedsiębiorcy przysporzenie korzystniejsze od warunków oferowanych na rynku,
- 3) wsparcie ma charakter selektywny (uprzywilejowuje określone przedsiębiorstwo lub przedsiębiorstwa albo produkcję określonych towarów),
- 4) wsparcie grozi zakłóceniem lub zakłóca konkurencję oraz wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi UE.

Zatem, aby przedsiębiorca mógł uzyskać ulgę musi wykazać, że dana ulga nie będzie stanowiła pomocy publicznej (tj. nie spełnia wyżej wskazanych kryteriów) bądź też

EFRR-VII.432.2.19.2024

w przeciwnym przypadku - wykazać, że dana pomoc publiczna mieści się w limicie pomocy de minimis dla danego przedsiębiorcy lub też wykazać, że ulga ta będzie stanowiła inną dozwoloną formę pomocy publicznej.

Pomoc de minimis jest natomiast rodzajem wsparcia publicznego, o której stanowi rozporządzenie Komisji (UE) nr 2023/2831 z 13 grudnia 2023 w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis. Jest to pomoc o stosunkowo niskiej wartości dzięki czemu nie jest ona w stanie naruszyć konkurencji lub wywierać wpływ na handel między Państwami Członkowskimi. Pomoc de minimis może być udzielana do wysokości 300 000 EUR w okresie trzech lat podatkowych.

Beneficjent, składając wniosek doprecyzowujący stanowisko w sprawie udzielenie ulgi w formie rozłożenia na raty należności i odsetek, wskazał, że przedmiotowa pomoc nie stanowi pomocy publicznej. Złożył „Formularz informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc de minimis” jednakże z niewypełnioną częścią B – Informacje dotyczące sytuacji ekonomicznej podmiotu któremu ma być udzielona pomoc de minimis. Beneficjent nie wskazał w przedmiotowym załączniku łącznej wartości pomocy de minimis udzielonej w ostatnich 3 latach podatkowych. Instytucja Zarządzająca zwraca uwagę, że ma to swoje uzasadnienie ponieważ w trakcie weryfikacji na podstawie informacji pozyskanej z bazy SUDOP (System Udostępnienia Danych o Pomocy Publicznej) administrowanej przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumenta (<https://sudop.uokik.gov.pl/search/aidBeneficiary>), pojawił się komunikat z informacją „Nie znaleziono podmiotu z takim NIP-em w bazie beneficjentów pomocy”.

Jak wyżej zaznaczono, Organ w pierwszej fazie postępowania winien zatem zbadać czy w sprawie zachodzą przesłanki umożliwiające zastosowanie ulg o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b u.f.p., tj.: względy społeczne bądź względy gospodarcze, w tym możliwości płatnicze zobowiązanego. Przepisy prawa nie zawierają definicji legalnej pojęć „względy społeczne” oraz „względy gospodarcze”. Instytucja Zarządzająca oceniając wypełnienie w niniejszej sprawie dyspozycji wskazanych klauzul generalnych zobowiązana była posiłkować się rozumieniem tych pojęć wypracowanym w orzecznictwie sądów administracyjnych.

EFRR-VII.432.2.19.2024

Zgodnie z utrwaloną linią orzeczniczą o zaistnieniu względów społecznych lub gospodarczych możemy mówić „gdy z powodu nadzwyczajnych przypadków losowych lub szczególnego splotu okoliczności strona nie jest w stanie uregulować zaległości podatkowej, przy czym nie można ich utożsamiać z subiektywnym przekonaniem dłużnika. O istnieniu względów społecznych lub gospodarczych zobowiązanego decydować powinny kryteria zobiektywizowane, zgodnie z powszechnie aprobowaną hierarchią wartości.” (wyrok WSA w Białymstoku z dnia 15 maja 2019 r., sygn. I SA/Bk 125/19).

Względy gospodarcze należy rozumieć jako sytuację, w jakiej znalazła się strona wnioskująca o przyznanie ulgi, z powodów niezależnych od jej działania, a których skutkiem jest takie pogorszenie się jej kondycji finansowej, że nie będzie w stanie wywiązać się ze zobowiązania będącego przedmiotem wniosku. Pojęcie to odnosi się do sytuacji nadzwyczajnych czy zdarzeń losowych, których Strona prowadząc działalność w normalnej sytuacji ekonomicznej nie miała wpływu, tj. nie doprowadziła do niej swoim postępowaniem, a pogorszenie sytuacji finansowej nie nastąpiło z jej winy. W związku z tym szczególnie nacisk powinien być położony na analizę sytuacji ekonomicznej strony. Ważnym elementem jest jeszcze zastrzeżenie, że o względach gospodarczych zobowiązanego nie może decydować jego subiektywne przekonanie o konieczności przyznania ulgi. Z kolei względy społeczne są rozumiane jako dyrektywa postępowania nakazująca respektowanie wartości wspólnych dla całego społeczeństwa, takich jak: sprawiedliwość, zaufanie obywateli do organów władzy. Przesłanka ta związana jest również z finansowym aspektem funkcjonowania wspólnoty samorządowej i społeczeństwa, przy czym nie można jej zawężać jedynie do finansowego aspektu.

Przesłanka interesu społecznego lub gospodarczego wymaga w pierwszej kolejności ustalenia sytuacji majątkowej wnioskodawcy oraz skutków ekonomicznych, jakie wystąpią dla wnioskodawcy w przypadku realizacji zobowiązania bez zastosowania ulgi. Z treści orzeczeń zapadłych na gruncie ustawy o zobowiązaniach podatkowych wynika, że przesłankę względów społecznych lub gospodarczych interpretowano podobnie do obecnego ujęcia interesu podatnika. Zgodnie z orzecznictwem sądowym w szczególności nie jest uzasadnione ograniczanie rozumienia tych przesłanek do wyłącznie nieprzewidzianych zdarzeń losowych, a za wypadki społecznie uzasadnione należy uznać te, w których zapłata naruszałaby

EFRR-VII.432.2.19.2024

elementarne zasady sprawiedliwości i praworządne relacje między obywatelem a państwem. Za szczególnie uzasadnione względy społeczne uznano sytuacje, w których wyegzekwowanie należności wpłynie znacznie na obniżenie zdolności płatniczych, podważy warunki egzystencji rodziny zobowiązanego lub spowoduje upadek przedsiębiorstwa (por. P. Majka Komentarz do art. 57 ustawy o finansach publicznych WKP, 2019).

Jak wskazał WSA w Lublinie w wyroku z dnia 20 marca 2019 r. (sygn. akt I SA/Lu 878/2018, LEX nr 2642270), użyte w przepisie art. 64 ust. 1 u.f.p., sformułowanie "może" wskazuje, że organ orzekający w przedmiocie udzielenia ulgi korzysta ze swobody uznania administracyjnego. Uznaniowy charakter decyzji w tego rodzaju sprawach wyraża się w tym, iż organ ma prawo wyboru rozstrzygnięcia, może zatem w przypadku stwierdzenia przesłanek do udzielenia ulgi uwzględnić wnioski lub odmówić jego uwzględnienia. Uznanie administracyjne nie powinno i nie może oznaczać dowolności. Oznacza to, że wybór kierunku rozstrzygnięcia może być swobodny, ale winien wynikać z wszechstronnego i dogłębnego rozważenia wszystkich okoliczności faktycznych sprawy. Wydając decyzję o charakterze uznaniowym organ obowiązany jest do rzetelnej analizy wszystkich okoliczności sprawy w celu stwierdzenia, czy zostały spełnione przesłanki określone w przepisach prawa. Jednocześnie obowiązkiem składającego wniosek o udzielenie ulgi jest przedstawienie, zgodnie z prawidłowo doręczonym wezwaniem, informacji o dochodach i wydatkach, z których wynikają możliwości dokonania spłaty należności. W innym wypadku Beneficjent naraża się na konsekwencje związane z odmową udzielenia wnioskowanej ulgi.

Kryterium względów społecznych lub gospodarczych, w tym w szczególności możliwości płatniczych zobowiązanego wymaga zatem ustalenia sytuacji finansowej przedsiębiorcy, skutków ekonomicznych, jakie występują w wyniku realizacji zobowiązania dla niego. W złożonej dokumentacji co prawda Strona określiła o jaki rodzaj pomocy się ubiega jednakże w załączniku pn.: „Formularz informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc de minimis” nie wypełniła części B „Informacje dotyczące sytuacji ekonomicznej podmiotu któremu na być udzielona pomoc de minimis”. Przede wszystkim Beneficjent nie dołączył dokumentów określających sytuację finansową firmy, co do których dokumentów IZ **trzykrotnie** wzywała pismem z dnia 15 kwietnia 2025 r., 10 czerwca 2025 r. i 13 czerwca 2025 r. powołując się na art. 79a § 1 k.p.a. Należy wskazać, że Beneficjent pismem z dnia 12 maja 2025 r. poprosił o wydłużenie terminu na złożenie dokumentów finansowych spółki do

EFRR-VII.432.2.19.2024

dnia 28 maja 2025 r. W ustalonym terminie Beneficjent jak również do dnia sporządzenia przedmiotowej decyzji Beneficjent nie przedłożył wymaganych dokumentów. W związku z czym Instytucja Zarządzająca nie miała możliwości szczegółowej analizy faktycznego stanu finansowego Strony. IZ chce zwrócić uwagę, że stwierdzenie Beneficjenta w piśmie z dnia 12 maja 2025 r., że „Zakres informacji objęty pismem jest bardzo obszerny i wymaga dokładnej analizy (...)” jest niezrozumiałe, ponieważ każda prowadzona działalność gospodarcza jest zobowiązana rzetelnie i skrupulatnie prowadzić dokumentację finansową. Określone podmioty m.in. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością są zobowiązane w Krajowym Rejestrze Sądowym, (dalej: „KRS”) zapewnić dostęp do prawdziwych informacji na swój temat i na bieżąco dokonywać ich aktualizacji w tym składania sprawozdań finansowych. Zazwyczaj spółki mają 3 miesiące od dnia bilansowego na sporządzenie sprawozdania, a następnie 15 dni od daty zatwierdzenia sprawozdania na jego złożenie do KRS. Co prawda Beneficjent w uzasadnieniu do wniosku o udzielenie ulgi poinformował, że przedstawiony harmonogram spłat rat jest zabezpieczony podpisanymi kontraktami na okres 4 lat z dwiema spółkami jednakże brak dokumentów finansowych spółki nie pozwala Instytucji Zarządzającej dokonać analizy faktycznej sytuacji finansowej Strony.

W tym miejscu, należy zauważyć, że od momentu otrzymania informacji pokontrolnej i pisma wzywającego o zwrot dofinansowania, Beneficjent wskutek własnej autonomicznej decyzji nie zdecydował się na dalsze regulowanie ciążącego zobowiązania a co za tym idzie w sposób realny i znaczący wpłynął na wysokość ostatecznej kwoty do zwrotu, co więcej jak wynika z powyższych wyliczeń, wysokość odsetek stale wzrasta aż do dnia całkowitej spłaty przedmiotowego zobowiązania.

W uzasadnieniu wniosku o udzielenie ulgi Beneficjent zwrócił uwagę, że spółka zrealizowała dużą inwestycję w postaci zakupu maszyn. Wkład własny w projekcie przekroczył pierwotnie zakładaną kwotę i stanowił ponad 60% wartości projektu, dotacja pokryła jedynie ok. 40% wartości projektu. Beneficjent zwrócił uwagę, że przy planowaniu projektu nikt nie przewidywał wybuchu pandemii oraz wojny na Ukrainie.

Wobec powyższego, Instytucja Zarządzająca zwraca uwagę, że w wyniku podejmowanych działań ze strony Beneficjenta, projekt został obarczony nieprawidłowościami, czego bezpośrednim efektem było zmniejszenie przyznanego dofinansowania. Finalnie

EFRR-VII.432.2.19.2024

sfinansowanie wydatków ze środków EFRR w kwocie 562 500,00 zł, nie miało uzasadnienia poniesienia, ponieważ zakupione w ramach projektu maszyny i urządzenia nie były wykorzystywane do prowadzenia produkcji, ponieważ brak jest dokumentów potwierdzających osiągnięcie sprzedaży gotowego produktu, co doprowadziło do braku realizacji i osiągnięcia założonych celów projektu.

Trudno jest przyjąć w analizowanej sprawie, iż przedmiotowe zobowiązanie powstało na skutek nadzwyczajnych i wyjątkowych okoliczności, spowodowanych działaniem czynników, na które Beneficjent nie miał wpływu i które były niezależne od jego postępowania, tj. działania Beneficjenta w zakresie rozporządzenia przedmiotowymi środkami spowodowały niekorzystną dla niego sytuację, skutkującą zwrotem powyższych środków.

Korzystanie z dofinansowania na realizację projektu w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego powinno być zawsze poprzedzone wnikliwą weryfikacją pod kątem własnych zasobów finansowych, tak żeby zapewnić właściwą obsługę merytoryczną zaplanowanego przedsięwzięcia. Beneficjent RPOWŚ musi mieć na uwadze, iż ewentualne niepowodzenia w realizowaniu danej inwestycji nie mogą skutkować obowiązkiem udzielenia ulgi w spłacie zobowiązań. Każdy bowiem podmiot powinien podejmować decyzje w sposób przemyślany oraz zważać na wysokość dochodów, obciążenia oraz zabezpieczać środki na wyznaczony cel.

W analizowanej sprawie przedmiotowe zobowiązanie powstało na skutek niekorzystnego działania Beneficjenta w zakresie rozporządzenia przedmiotowymi środkami.

Obowiązek zwrotu przez Stronę środków wykorzystanych przy naruszeniu procedur obowiązujących wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych wynika wprost z art. 207 ust. 1 u.f.p. Strona podpisując umowę o dofinansowanie zobowiązała się do stosowania jej zapisów, w tym także zapisów obowiązującego prawa a także wytycznych i procedur w ramach RPOWŚ. Beneficjent na podstawie umowy o dofinansowanie pobrał środki publiczne o znacznej wartości i wykorzystał je zwiększając własny stan majątkowy. W § 10 umowy o dofinansowanie projektu została określona procedura odzyskiwania przez Instytucję Zarządzającą środków nieprawidłowo wykorzystanych, tym samym Strona miała świadomość konsekwencji finansowych związanych z realizacją projektu niezgodnie z procedurami.

EFRR-VII.432.2.19.2024

Beneficjent pobrał środki publiczne o znacznej wartości i wykorzystał sprzecznie z warunkami umowy o dofinansowanie.

W tym miejscu należy podkreślić, iż przyznanie ulgi w spłacie zobowiązań nie jest obligatoryjne i w każdym przypadku opiera się na uznaniu administracyjnym, co oznacza, że organ na podstawie analizy całości zebranego materiału dowodowego ocenia, czy w konkretnym przypadku występują przesłanki do zastosowania ulgi. Uznaniowy charakter kompetencji organu powoduje, że samo stwierdzenie wystąpienia wymaganych przesłanek nie zobowiązuje organu do wydania decyzji czyniącej zadość wnioskowi. Organ powinien jedynie dokładnie wyjaśnić stan faktyczny, natomiast wybór konsekwencji ustalonego stanu faktycznego ustawodawca pozostawił uznaniu organu. Z brzmienia przepisów wyraźnie wynika, że organ sam decyduje, czy uczynić użytek z przyznanych mu kompetencji.

W ramach uznania administracyjnego, organ ma prawo wyboru rozstrzygnięcia, co oznacza, że może - w przypadku stwierdzenia przesłanki - uwzględnić wniosek lub odmówić jego uwzględnienia. Rozstrzygnięcie to nie może mieć jednak charakteru dowolnego, lecz musi być wynikiem wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy (art. 7 k.p.a.), wszechstronnego zebrania oraz rozpatrzenia w sposób wyczerpujący materiału dowodowego (art. 77 § 1 k.p.a.), zaś decyzja winna spełniać wymogi określone w art. 107 § 1 i § 3 k.p.a. (za: wyrok WSA w Kielcach z dnia 23 lutego 2023 r. sygn. akt I SA/Ke 12/23).

Wyjątkowy i szczególny charakter ulg w spłacie zobowiązań przejawia się w oparciu decyzji na tzw. „uznaniu administracyjnym”, co oznacza, że nawet w przypadku wystąpienia przesłanek zastosowania ulgi, organ nie jest zobligowany do udzielenia wnioskowanej ulgi. Jej fakultatywne zastosowanie możliwe jest tylko w sytuacji, gdy zostanie stwierdzone zaistnienie przesłanek, od których wystąpienia przepis prawa uzależnia podjęcie rozstrzygnięcia korzystnego dla wnioskodawcy. Wówczas, organ korzystając z uznania administracyjnego wydając decyzję dokonuje wyboru rozstrzygnięcia. Uznanie administracyjne jest ograniczone jedynie dyrektywami, w tym przypadku zaistnieniem względów gospodarczych lub społecznych. Nie zwalnia to jednak organu od obowiązku przeprowadzenia pełnych i precyzyjnych ustaleń co do stanu faktycznego i oceny, czy okoliczności sprawy odpowiadają przesłankom zastosowania ulgi. Powyższe znalazło odzwierciedlenie w wyroku WSA w Kielcach z dnia 23 lutego 2023 r. (sygn. akt I SA/Ke 12/23) z użytego przez ustawodawcę sformułowania „organ może udzielić” (art. 64 u.f.p),

EFRR-VII.432.2.19.2024

jednak WSA zaznaczył, na co wielokrotnie wskazywano w orzecznictwie sądowym, że pozostawienie organowi swobody wyboru określonego rozwiązania ma miejsce dopiero w przypadku stwierdzenia, że w sprawie występuje któraś z przesłanek określonych w art. 64 ust. 2 u.f.p. Dopiero wówczas organ w sposób uznaniowy podejmuje decyzję, czy przyznać ulgę w spłacie zobowiązania, czy też, mimo istnienia przesłanek o których mowa w art. 64 ust.2 u.f.p., odmówić udzielenia takiej ulgi.

Niniejsze postępowanie w sprawie udzielenia ulgi wszczęte zostało na skutek złożonego przez Stronę wniosku, zatem taki wniosek powinien być uzasadniony i to w interesie Strony leży podanie do wiadomości Organu wszystkich okoliczności sprawy, a także ich utrwalenia w dokumentach. Strona musi mieć świadomość, że z ogólną zasadą postępowania dowodowego, ciężar dowiedzenia spoczywa na tym, kto wywodzi określone skutki prawne. Ponadto Strona zobowiązana jest wskazać okoliczności, które jej zdaniem uzasadniają udzielenie przedmiotowej ulgi.

Brak dokumentów finansowych pozbawiło IZ możliwości analizy faktycznej sytuacji finansowej Beneficjenta. Przedłożone pisma w których Beneficjent uzasadnia potrzebę udzielenia ulgi w opinii IZ stanowią obraz niepełny, gdyż Beneficjent przekazał informacje selektywne, a nie szczegółowe. Instytucja Zarządzająca zażądała trzykrotnie dokumentów finansowych spółki, w tym przychyliła się do wniosku Strony o wydłużenie terminu na złożenie ww. dokumentów. Beneficjent nie przedstawił dokumentów pomimo, że we wniosku o udzielenie ulgi złożonego w dniu 9 kwietnia 2025 r. zaznaczył, że w przypadku decyzji negatywnej „spółka musiałaby zamknąć działalność i ogłosić upadłość. Dopóki spółka ma możliwości działania, może spłacić posiadane zobowiązania”. Natomiast w piśmie doprecyzującym stanowisko w sprawie udzielenia ulgi w spłacie należności Beneficjent zaznaczył, że „spółka nie znajduje się w trudnej sytuacji ekonomicznej”.

Instytucja Zarządzająca nie miała możliwości analizy sytuacji finansowej spółki w związku z czym opierając się jedynie na ogólnych informacjach wskazanych w pismach Beneficjenta, odmawia zgody na rozłożenie zaległości na raty w wysokości żądanej przez Beneficjenta.

Udzielenie bowiem ulgi w postaci rozłożenia na raty musi znajdować uzasadnienie w sytuacji finansowej Beneficjenta, który o taką ulgę wnioskuje. Fakt, że Beneficjent do dnia wydania niniejszej decyzji mimo trzykrotnego wezwania nie przedstawił niezbędnych dokumentów jak

EFRR-VII.432.2.19.2024

również nie dokonał żadnej spłaty, podaje w wątpliwość chęć systematycznej spłaty tego zobowiązania.

Przesłankami rozłożenia na raty całości dofinansowania są względy społeczne lub gospodarcze w szczególności możliwościami płatnicze zobowiązanego (art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b u.f.p.), których definicja przedstawiona w orzecznictwie nie odbiega znacząco od definicji interesu zobowiązanego. Jak wskazuje orzecznictwo: „Przez ważne względy społeczne lub gospodarcze należy rozumieć sytuację, gdy z powodu nadzwyczajnych przypadków losowych lub szczególnego splotu okoliczności osoba zobowiązana do uiszczenia należności nie jest w stanie ich uregulować, przy czym nie można ich utożsamiać z subiektywnym przekonaniem zobowiązanego o niemożności świadczenia.” za: WSA w Warszawie I SA/Wa 301/21 z dnia 25 lutego 2022 r., podobnie wyrok NSA I GSK 1605/20 z dnia 14 stycznia 2021 r. Beneficjent pobrał środki publiczne o znacznej wartości i wykorzystał sprzecznie z warunkami umowy o dofinansowanie.

W ocenie Instytucji Zarządzającej argumentem przemawiającym za brakiem spełnienia warunku względów społecznych i gospodarczych jest fakt, iż kwota przypadająca do zapłaty pochodzi w całości ze środków unijnych, których Instytucja Zarządzająca jest jedynie dysponentem i które mogą być przeznaczone jedynie na wydatki uznane za kwalifikowalne w danym działaniu programu operacyjnego i zgodnie z warunkami dofinansowania wskazanymi w Umowie o dofinansowanie. Środki wydatkowane w sposób nieprawidłowy muszą zostać zwrócone do budżetu Unii Europejskiej na koniec danego okresu programowania. Choć decyzje o zastosowaniu ulg w spłacie zobowiązań oparte są na tzw. uznaniu administracyjnym, to wierzyciel - w przeciwieństwie do wierzyciela w cywilnoprawnych stosunkach zobowiązaniowych - nie ma swobody w dysponowaniu wierzytelnością publicznoprawną, szczególnie że w przedmiotowej sprawie wierzytelność ta dotyczy środków publicznych z udziałem środków unijnych, co do których Instytucja Zarządzająca jest jedynie dysponentem, a wydatkowanie i rozliczenie przyznanego dofinansowania musi przebiegać w okresie programowania.

W przypadku braku odzyskania tych środków przez Instytucję Zarządzającą obciążają one budżet województwa chyba, że Instytucja Zarządzająca nie odzyskała ich pomimo wykorzystania wszelkich dostępnych środków, w tym postępowania egzekucyjnego i przyjętych form zabezpieczenia.

EFRR-VII.432.2.19.2024

Jako zabezpieczenie prawidłowej realizacji umowy o dofinansowanie Beneficjent złożył weksel własny in blanco z deklaracją wekslową i poręczeniem. Poza tym dysponuje on również majątkiem (hipoteka), z którego środki w przypadku jego sprzedaży mogłyby zostać przeznaczone na uregulowanie swojego zobowiązania.

Tym samym, Instytucja Zarządzająca nie widzi podstaw do pozytywnego rozpatrzenia przedmiotowego wniosku o ulgę.

Zdaniem Instytucji Zarządzającej w analizowanej sprawie nie pojawiają się względy społeczne czy gospodarcze przemawiające za udzieleniem wnioskowanej ulgi, ponieważ aktualna sytuacja Beneficjenta jest konsekwencją jego wcześniejszych działań i suwerennych decyzji. Powstanie przedmiotowego zobowiązania, spowodowane było niezgodnym z procedurami obowiązującymi przy wykorzystaniu środków publicznych działaniem Beneficjenta. Przyznanie wnioskowanej ulgi przez Instytucję Zarządzającą stanowiłoby wyraz akceptacji dla nienależytego wywiązywania się z zobowiązań co nie znajduje aprobaty w aspekcie społecznym.

Mając na uwadze zgromadzony w sprawie materiał dowodowy oraz przywołane orzecznictwo sądowno-administracyjne, Instytucja Zarządzająca stwierdza, iż w ramach analizowanej sprawy nie zaistniały żadne omówione przesłanki umożliwiające udzielenie ulgi w postaci rozłożenia na raty całości zobowiązania.

Pouczenie

Decyzja jest nieostateczna w administracyjnym toku instancji. Beneficjent może złożyć do Zarządu Województwa Świętokrzyskiego wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji. Jeżeli Beneficjent nie chce skorzystać z prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia. Skargę wnosi się za pośrednictwem Zarządu Województwa Świętokrzyskiego. Wpis od skargi wynosi 200 zł. Przed upływem terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, Beneficjent może zrzec się wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Wówczas, z dniem doręczenia Instytucji Zarządzającej oświadczenia

EFRR-VII.432.2.19.2024

o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza brak możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach. Nie jest możliwe skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania.

MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO
RENATA JANIK
(dokument podpisano elektronicznie)

Otrzymuje(a):

1. ul.
2. a/a.